

Damaris	szajha
Mária Magdolna	Jézus követője, felesége
Péter	Jézus tanítványa, halász
Jézus Krisztus	keresztelők vezetője, próféta
András	Jézus tanítványa, Péter testvére
Fülöp	Jézus tanítványa
Quintus Pontius Pilatus	Júdea helytartója
Annás	zsidó főpapi rend feje
Júdás	Jézus tanítványa, sicarius
Simon	meggyógyított leprás farizeus, aki vendégül látja Jézust és tanítványait
Nagy Szent Gergely	Róma püspöke, pápa

katonák, kegyencek, farizeusok, zsidók, a főpapi rend tagjai, tanítványok

Történik Bethániában, egy Jeruzsálem melletti kis faluban, a falu szélén álló kútnál, Damaris háza előtt, a falun kívül, Simon házában, Rómában.

Idő: i.sz. 33. Jézus kereszthalála előtt egy héttel, Jeruzsálembe való bevonulása előtti napokban.

i.sz. 591. húsvét, nagyszombat

I. felvonás

i.sz. 33.

1. *szín*

Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Falubeliek és Damaris jönnek.

1. falubeli:

001 Nézzétek! Fedetlen hajjal jár az utcán. Feslettségét még mutogatja is.

2. falubeli:

005 Cégére ez neki. Láttam a minap, férfiakat szólított
meg az utcán. Tisztos polgárokat is zaklat. Nem is tudom,
miért nem űzzük el. Falunk csúfjára itt kellett magát,
s rossz híret kelti otthonunknak.

3. falubeli:

Ohó, sokan nem értenének ezzel egyet! Azt mondják,
én még nem láttam, van kereslet a szolgáltatására.
Egymást érik a vendégei.

Damaris:

010 Jóurak, ne csak a szemüket meresszék! Jöjjenek
közelebb! Ha ölelkezni támad kedvük, én itt vagyok.

1. falubeli:

Pfű! Céda!

Damaris:

015 Szépszemű férfiú, ne ítéld el engem! Tudom,
hogy titkon vágysz a tiltott kéjre. Nézz rám, és idézz
emlékezetedbe este, elalvás előtt! Ha pénzed van,
mindent megkaphatsz, amire csak vágysz.

2. falubeli:

Mit meg nem enged magának!

3. falubeli:

Szajha!

Damaris:

020 És te, fürtös hajú, délceg úr? Vágyom megölelni téged,
nem várok cserébe mást, csak hogy gyengéd légy
hozzám, s némi kis pénzt a megélhetésemre. Kis darab
kenyér és néhány falat hal is megteszi. Ennyit neked
is megér a boldogság, ugye?

2. falubeli:

Nekem...? Hozzám szóltál?

1. falubeli:

025 Te ott! Kotródj innen! Ne zaklasd a kúthoz jövőket!

Damaris:

Miért ez a durva beszéd? Semmi rosszat nem tettem.
Mindenki szabad akaratából jöhet ölelni engem.

1. falubeli:

Elég ebből! Nem tűrünk meg itt tovább!

Mária Magdolna jó.

Mária Magdolna:

Az úr áldása legyen rajtatok! Békésen teljen a napotok!

2. falubeli:

030 Békesség néked is.

1. falubeli:

Áldást!

3. falubeli:

Gyertek, menjünk! Korsóink már tele vannak.

Falubeliek el.

Damaris:

Aztán jussak eszetekbe, ha elfog a vágy benneteket!

Mária Magdolna:

035 Ej, nem nézi jó szemmel az Úr ezt a ledér életet! Bánd
meg bűneidet, húgom!

Damaris:

Saját dolgoddal törődj, asszony! Úgy élek, ahogy nekem
tetszik.

Mária Magdolna:

040 A falu határában egy istentől ihletett tanító fog szólni
az emberekhez. Gyere el velem, és hallgasd meg, mit
mond!

Damaris:

Nincs arra időm, hogy holmi futóbolond beszédét
hallgassam.

Mária Magdolna:

Pedig szívhez szólnak a szavai. A lelke valósággal
megkönnyebbül az embernek, ha őt hallja.

Damaris:

045 Megkönnyebbülni én máshogy szoktam, s még fizetnek
is érte. Ha, ha! Láttam már sok önjelölt prédikátort.
Intenek erkölcsre, jóra, de korgó gyomrom nem telik meg
szavaikkal, így maradok, ami vagyok.

Mária Magdolna:

050 Ő más! Nem csak prédikál. Gyógyít s csodát tesz.
A semmiből enni ad a szükölködőnek.

Damaris:

Nem ő az egyetlen csodatévő! Volt egy vendégem,
Simon Mágusnak hívta magát. Azt állította, hogy a föld
felett tud lebegni, de a kötél, amin lógott, elárulta. A
dühös falubeliek jól megverték, amiért becsapta őket.

Mária Magdolna:

055 Az én mesterem más. Ismerd meg őt!

Damaris:

Minden próféta másnak tartja magát. Közös ez bennük.
Nyisd fel a szemed, asszony! Álomvilágban élsz, ha
csodában reménykedsz.

Damaris el.

Mária Magdolna:

060 De én láttam, amikor... Hiába beszélek, csak Jézus
győzhetné meg.

Mária Magdolna el.

2. szín

Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Falubeliek kergetik.

Damarist.

1. falubeli:

Most ellátjuk a bajod, te céda!

2. falubeli:

Kelletni ne merd többet magad a házunk előtt!

Damaris:

065 Ne bántsatok, jóurak! Csak ölelést és cirógatást
kínálok. Ha oly nagy bűn ez, miért kerestetek házamban
annyiszor?

1. falubeli:

Elhallgass, te némbér! Tisztos polgárokat vádolsz
gyalázatos bűnösökkel?!

3. falubeli:

Mindjárt megcirógatunk mi, ha arra vágysz, de kövel ám!

*A falubeliek kövekkel dobálják Damarist. Némelyik kő el is találja. Mária
Magdolna jó.*

Mária Magdolna:

070 Mit tesztek, ti kegyetlen férfiak? Nincs bennetek
könyörület?

*Mária Magdolna testével védi Damarist. A falubeliek leengedik
a kezüket.*

1. falubeli:

Bűnös szajha ez! Odáig merészkedett, hogy már
házaink előtt, nejeink és gyermekeink szeme láttára
kelletti magát. Fedetlen hajjal járva sérti törvényeinket.
Megront mindenkit maga körül és mi ezt nem hagyhatjuk.

Mária Magdolna:

075 Nem a ti feladatotok ítélkezni felette! Csak az Úr ítélheti
meg a földi cselekedeteinket. Az én mesterem azt tanítja,
hogy nem az egészséges embernek kell az orvos, hanem
a betegnek. A bűnösöket kell a legjobban szeretni,
hogy a szeretet által megtérjenek.

2. falubeli:

080 A Gyehenna tüzén fog megégni, ezt tudjuk mind.
Addig is elűzzük a portáink mellől, hogy fiaink és
legfőképp lányaink előtt ne legyen rossz példa. A
Szanhedrin sem kifogásolná ezt.

Damaris:

085 Fiaitok és lányaitok erkölcsét nem én rontom meg,
hanem ti magatok, azzal, hogy ártatlan nőt köveztek.
Vérem szálljon rátok és utódaitokra!

1. falubeli:

Elnémítalak mindjárt, te szajha!

Mária Magdolna:

090 Csitulj, húgom! Nincs helye az átkozódásnak.
Ti pedig menjetek a dolgotokra és ne bántsátok ezt a nőt!
Nem fogja magát kellett a házaitok előtt. Ezért magam
kezeskedem.

3. falubeli:

Menjünk, testvérek! Még tisztátalanná tesz minket ez a céda.

A falubeliek morgolódva el.

Damaris:

095 Köszönöm, hogy megmentettél ettől a képmutató
csöcseléktől. Azt hiszik, ítéletet mondhatnak felettem.
Erősnek érzik magukat, mert mögöttük áll a nagyhatalmú
tanácsuk, pedig az is csak kéjsóvár vének gyülekezete.

Mária Magdolna:

Ne gyalázd őket, húgom! Nem illendő ez.

Damaris:

100 És miért ne tenném! Ők sem kímélnék engem. Álszent,
képmutató farizeus mind!

Mária Magdolna:

Az én mesterem azt mondja: Bocsássunk meg az
ellenünk vétkezőnek.

Damaris:

105 A te mesterednek valószínűleg nem kell nap mint nap
éhezni. Bizonyosan kövel sem dobálták még meg.
Megvetem ezt a népséget, mert ők tettek azzá, amivé
lettem. De én vállalom, hogy szajha vagyok. Nem úgy,
mint ők. Akik most kövel dobálnak a nejük szemé
láttára, holnap boldog és elégedett vendégeim lesznek
titkon. Hozzájuk képest én Hesztia papnője vagyok.

Mária Magdolna:

110 Csillapítsad haragod, húgom! A lelked sem ép, de a
tested is meggyötörték. Mindkettőre gyógyírt hozok
néked.

*Mária Magdolna megmossa Damaris kövektől vérző fejét.
Lassan elindulnak Damaris háza felé.*

Damaris:

Ki vagy te, jótevő nővérem?

Mária Magdolna:

115 Magdalai Mária vagyok. Előkelő házat hagytam hátra,
 hogy mesteremet követhessem. S téged, húgom, hogy
 hívnak?

Damaris:

120 Nekem nincs nevem, csak annyi, hogy a szajha. Ha
 valaki mégis néven akar nevezni, az Damarisnak
 hívhat. De mondd csak, ki a te mestered, akit
 oly sűrűn emlegetsz!

Mária Magdolna:

 Bizonyosan hallottad már hírét. Ő a Názáreti Jézus,
 ki Galilea szerte tanít és gyógyít. Hites feleségeként
 járom vele a vidéket.

Mária Magdolna és Damaris el.

3. szín

Bethániában, Damaris háza előtt.

Mária Magdolna:

125 Jöjj velem, Damaris és hallgasd meg Jézust!
 Szavai nyomán megváltozik az életed. Mintha
 hatalmas terheket venne le a válladról.

Damaris:

130 Mi újat tud ő mondani nékem az életről? Sok mindent
 megéltem, és amint látod, nem vagyok az istenek
 kegyeltje. Számkivetett pária vagyok a te néped között.
 Élek ahogy tudok, s gondolhatod, hogy nem örömmel
 ölelem férfijaitokat.

Mária Magdolna:

135 A mi mennyei atyánk felemeli magához az elesetteket.
És ezt Jézus által teszi, aki az ő fia és emberré lett.
A vakok látnak, a bénák járnak, a bélpoklos meggyógyul.
Ezt teszi Jézus. De nem csak a testi bajokon segít,
démonokat űz, jobbra teszi az embereket.

Damaris:

Látom, rajongsz férjedért.

Mária Magdolna:

140 Kánai menyegzőnkön borra változtatta a vizet, s úgy
itatta meg a násznépet. Azóta általa Istenhez kerültem
közelebb. És mindenkinek lehetősége van erre.
Aki őt követi, azt az Úr magához emeli. Tekints rá,
fogadd be szavait, és kimenekít alantas helyzetedből.

Damaris:

Sok istenhez imádkoztam már, s látod, mivé lettem.
Istentől elhagyatott föld az enyém.

Mária Magdolna:

145 Az én Uram rád is figyel, ezt üzeni Jézus által. Tégy
próbát és hallgasd meg őt. Vesztenivalód nincs.

Damaris:

Kiábrándultam már a próféták ígéreteiből. Holnap
újra izzadt férfiak érintenek és ez nem változik.

Mária Magdolna:

150 Hinned kell és követned Jézust, hogy megváltozzon
minden. Reményt nyújtanak a szavai, csak tedd meg
az első lépést felé.

Damaris:

Erősz nyilával nem csak a szívedet találta el, hanem
a szemeidet is. Vakon hiszel kedvesedben, ki szólna
meg ezért?

Mária Magdolna:

155 Saját szememmel láttam és az nem vakság, hogy a
halott Lázárt hívta a sziklasírból és ő elevenen kijött.

Damaris:

Ej, asszony! Hadész birodalmából nincs visszaút.
A révész csónakjába senki nem szállhat be kétszer.

Mária Magdolna:

160 Ki vagy te, hogy a mi Urunkat nem ismerve pogány
isteneknek hódolsz?

Damaris:

Anyám szír asszony volt, szemem, s bőröm színét
örökölttem tőle. Apám athéni polgár, tőle tanultam
filozófiát. A jobblét reményében vándoroltak erre a
tájra többedmagukkal még születésem előtt.

Mária Magdolna:

165 Meg kell ismerned Jézust és a mi Urunkat. Épp ezért
jőjj velem! A bemerítés szertartását vállalva közénk való
 lehetsz te is.

Damaris:

170 Napi gondjaim nagyobbak ennél. Köszönöm
az irántam való jószágodat. Nem felejttem el soha.
Az ég áldjon, Mária!

Damaris bemegy a házba.

Mária Magdolna:

Jézus megmondta, hogy kevesen tárják majd ki néki
a szívüket.

4. szín

*A falun kívül, egy lankás domboldalon. Péter és Mária Magdolna beszélnek.
Távolabb a tanítványok csoportja, körülöttük gyülekezik a nép, akik Jézus
tanítását akarják hallgatni.*

Péter:

175 Hol van már Jézus? A tömeg izgatottan vár rá.
Ha tovább késlekedik, az emberek csalódottan
szétszélednek és akkor legközelebb hiába hívjuk
őket, nem jönnek el.

Mária Magdolna:

Nyugodj meg, Péter! Mindjárt itt lesz és szólni fog
az emberekhez. Addig is menj és beszélj velük!
Legyenek egy kicsit türelemmel.

Péter:

180 Ahogy kívánod, Mária.

Péter jobbra el. Jézus balról jó és megcsókolja Máriát.

Jézus Krisztus:

Pétert haragosnak láttam. Mi bántja?

Mária Magdolna:

A tömeg türelmetlenül vár és ez aggasztja. Most
elment lecsillapítani őket. Talán tudnak még egy
kicsit várni, mert kérdésem lenne hozzád.

Jézus Krisztus:

185 Kérdezz nyugodtan, kedves. Fontos számomra a
te lelki épülésed.

Mária Magdolna:

190 A faluban találkoztam egy nővel, aki igen feslett életet
él. Szajhaként a testét árulja, és mint ilyen, a közösségből
kitaszítva tengődik. A mi Urunkat sem féli, pogány
isteneknek hódol, ha kevély szíve néha megtörik.
Megsajnáltam és hívtam, hogy hallgasson meg téged,
de nem jött. Nyitva áll-e az ő számára is az Isten
országa? Bemerítkezhet úgy, mint mi?

Jézus Krisztus:

195 Bizony mondom néked, feslett élete, de leginkább
pogány hite miatt Hinnom fiainak völgyében fog

égni kínszenvedések közepette az idők végezetéig.
Távol kell tartanunk magunkat tőle, mint lelki
tisztátalantól.

Mária Magdolna:

200 Nincs semmi mentség a számára? Miért kell ennek
így lennie?

Jézus Krisztus:

A fiaknak kell jól lakniuk. Nem helyes a fiak kenyerét
elvenni és az ebeknek vetni.

Mária Magdolna:

Úgy van, drága Jézus, de hiszen az ebek is esznek
az asztal alatt a fiak morzsalékaiból!

Jézus Krisztus:

205 Hited oly erős, hogy ebből én is csak erőt meríthetek.
Még a pogányok sorsát is a szívedre veszed.
Megmenekül ez a nő, ha hatalmas szeretetedből
valamelyest magába fogad.

Mária Magdolna:

210 Oh, Jézus! Megígéred ezt nékem? Mélyen megindított
ennek a nőnek a sorsa. Keserűséggel tölt el a gondolat,
hogy nem lehet mindenki részese annak a szentségnek,
amit én megtapasztaltam.

Jézus Krisztus:

Bizony mondom néked, nincs nyitva mindenki előtt
az Isten országa, de ki érdemes rá, az bejuthat.

Mária Magdolna:

215 És vajon ez a nő érdemes lesz-e rá valaha?
Változhat annyit, hogy magunk közé fogadhatjuk
a bemerítkezés által?

Jézus Krisztus:

Ezt nem tudhatjuk, kedves. Betegnek kell az orvos,

220 nem az egészségesnek. Én azonban nem tudom, mit
tehetnék érte. Bűnös, tisztátalan életébe annyira
belemerült, hogy félek, nincs remény a számára.

Mária Magdolna:

De ha mégis megváltozna és alázatot gyakorolna,
felemelnéd-e magadhoz, Jézus?

Jézus Krisztus:

225 Konok vagy, drága asszonyom, de ezt szeretem benned!
Bizony mondom néked, ha harmadnapra elfordul
bűneitől, magam merítem az áldott vízbe.

Mária Magdolna:

Nekem elég e halvány remény. Azon fogok munkálkodni,
hogy Damaris és minden hitetlen megtalálja a
hozzád vezető utat.

Jézus Krisztus:

230 Legfőbb hívem és legfőbb támaszom te vagy, Mária,
küldetésem véghezvitelében. Most menj, mert dolgom
végzem, atyám nevében kell szólnom az emberekhez!

Mária Magdolna jobbra, Jézus Krisztus balra el.

5. szín

*A falun kívül, egy lankás domboldalon. Későre jár. Jézus a tanítványaihoz
beszél, utasításokat ad. Tőlük kicsit távolabb sokan ácsorognak.*

Péter:

235 Mester, több mint ötezer ember gyűlt össze, hogy
meghallgassanak. Ilyen sokan még sosem jöttek a
hívásunkra.

András:

Hogyan ültessük le ezt a rengeteg embert, hogy
mindenki hallhassa a szavaidat?

Jézus Krisztus:

240 Bizony mondom néktek, nagy nap ez a mai!
Eljön nemsokára az idő, amikor Atyám oltalma alatt
egyesítjük a zsidók tizenkét törzsét. Osszátok száz
és ötvenes csoportokba az összegyűlt embereket
és úgy ültessétek le őket, ahogy hadrendbe állni szokás.

Fülöp:

Ahogy hadrendbe állni szokás?
Hát harcra készülünk, Mester?

Jézus Krisztus:

245 Igen, Fülöp, harcra bizony!
Ahogy az írás rég megmondta, ha egyesül a zsidóság,
felszabadulhatunk az idegen elnyomás alól.

András:

Keresztelő János ellenezte a fegyveres harcot. Nékünk
lélekkel kell küzdenünk, s nem karddal.

Jézus Krisztus:

250 Mesterem már rég halott. Azóta megváltozott a helyzet.
A rómaiak egyre kegyetlenebbül szorongatják
népünket. Pogány hitük fertőzőként terjed és
bálványimádásra kényszeríti a zsidók százait.
Bizony mondom néktek, közeleg a nap, amikor
255 hatalmas sereg gyűlik mögénk és rendezhetjük
Atyám dolgait.

Péter:

Későre jár, Mester. A tömeg fáradt és éhes. El kellene
bocsátanod őket, hogy élelmet és szállást keressenek
maguknak. Reggel beszélj hozzájuk, ha újra összegyűltek!

Jézus Krisztus:

260 Nem bocsátom el őket. Reggelre nem biztos, hogy
ennyien összegyűlnének. Etessétek meg ti őket!

Fülöp:

Hogy tehetnénk ezt! Öt kenyérünk és két halunk van összesen. Kétszáz dénár sem futná ki ennyi embernek az élelmét.

Jézus Krisztus:

265 Kishitűek vagytok! Hát nem tudjátok, Atyám nevében munkálkodom, s kaptam hatalmat, hogy megtegyem, amit ti nem tudtok megtenni?
Hozzátok ide a halat és a kenyeret!

András és Fülöp balra el.

Péter:

270 Olyanokat mondasz, Mester, hogy beleszédülök.
Te lennél az a Messiás, akiről az írás beszél és oly régen várunk?

Jézus Krisztus:

Láttad, Péter, miket cselekedtem. De az írás azt is mondja, felkentnek kell lennie annak, akit várunk.

Péter:

A tömeg kész arra, hogy felkent királyává tegyen.

Jézus Krisztus:

275 Erről szót se többet!

András és Fülöp visszatér egy kosárral, benne az öt kenyérrel és két hallal.

András:

Ez minden élelmünk, Mester.

Jézus kivesz a kosárból egy kenyeret, előrelép és a tömeghez szól.

Jézus Krisztus:

280 Sokan gyűltök körém, hogy e nehéz időkben szavaimmal lelketeket tápláljam, s nem gondoltok arra, hogy testi táplálékot vegyetek magatokhoz.
Az én atyám a mennyei Úr, én pedig a ti evilági

285

atyátok vagyok. Ezért hát enni adok néktek.
Vegyétek e kenyeret, melyet én törtem meg és
egyétek, majd adjatok belőle mindenkinek. Úgy
egyétek, hogy ez a kenyér az én testem, mert az
áldozati bárány én vagyok.

Fülöp a háttérben Péterhez és Andráshoz szól halkán.

Fülöp:

Hogyan ehetnénk meg az ő testét! Szentségtörés ez!
Ebben is követnünk kell őt?

Péter:

Tettei bizonyítják, ő a kiválasztott.

Jézus a tanítványaihoz fordul.

Jézus Krisztus:

290

Adjatok a kenyérből és a halból is mindenkinek
amennyit kíván. A maradékot pedig szedjétek össze
ebbe a kosárba.

A tanítványok elkezdik kiosztani a kenyeret és a halat.

Jézus ismét a tömeghez fordul.

Jézus Krisztus:

295

Nehéz harcra készülünk, az elnyomók minden
eddiginél erősebbek. Egyiptom és Babilon kényurai
fel sem érnek Rómával. Pogány hitük erőt ad
nékik, de ez csak a Sátán hatalma. Én és Atyám
vezetlek benneteket az eljövendő harcban. Most
egyetek és pihenjete, mert közel az idő, amikor
megmérettetünk.

Fülöp sietve jó, kezében egy teli kosár.

Fülöp:

300

Mester, csoda történt! Mindenkinek jutott a kenyérből
és a halból bőségesen, még maradt is egy kosárnyi
élelem.

Jézus Krisztus:

Mennyei Atyánk gondoskodik róla, hogy ne szűkölködjön a serege. Menjünk, mert Mária már vár, hogy együtt költsök el az esti étkünket.

Jézus Krisztus és Fülöp balra el.

II. felvonás

1. szín

Bethániában, Damaris háza előtt. Pilatus jó kíséretével.

Pilatus:

305 Hosszú utat tettem meg Cézáeától idáig és igencsak
elfáradtam. Szívesen megpihennék, de sietnem kell
Jeruzsálembe, mert nyakunkon a zsidó ünnep.
Ezrek fognak az utcákon lődörögni keresve az okot
a rendbontásra vagy akár a zendülésre is.

1. kísérő:

310 Bízatsz bennünk, Prokurátor! Légiónk ott lesznek
az utcán mindenhol és csírájában elfojtanak minden
zavargást. Kemény kéz kell a csőcseléknek!

Pilatus:

315 Tiberius császár különleges figyelemmel tekint
Júdeára. Elvárom, hogy semmi ne zavarja meg az
ünnepet.

2. kísérő:

Bár sietünk, a légiónak is szüksége van pihenésre.
Prokurátor, néked is erőd teljében kell lenned, amikor
bevonulunk Jeruzsálembe.

Pilatus:

320 Igazad van! Utasítsd a légio parancsnokát, hogy
verjenek tábort. Holnap reggel lépek be a városba.

2. kísérő el. Damaris kilép a házból.

Damaris:

Oh, szép nap végén Mars isten papjai jövének el
házam elé! Lesz-e köztük valaki, akit titkos vágyai
és súlyos erszénye űz be kapumon? Vitéz úr,
izmos karoddal kívánsz-e ölelni engem?

3. kísérő:

325 Ph! Eredj innen, Céda!

Pilatus:

Hagyd! Egész Róma parázna. E távoli provincián
megfér ez egy is.

Damaris:

330 Szavadból úgy veszem ki, számíthatok gyengédségedre.
Ki a harcmezőn élen jár, asszonyok kedvében is
legelől járjon. Mutasd hát meg katonáidnak, hogy
méltán vagy vezérük!

Pilatus:

És mondd csak! Valóban olyan jó szerető vagy, mint
ahogy kellettéd magad?

Damaris:

335 Vendégeim nem dicsérnek fennhangon. Így szokás ez
farizeusok körében, de bizton tudom, elégedett volt
valamennyi. Arcukról könnyedén leolvasható
földöntúli örömük.

Pilatus:

Saját szádból igaztalanul hangzik önmagad dicsérete.
Nem gondolod?

Damaris:

340 Más bizonyossággal nem szolgálhatok. Tégy próbát
és ítélj meg megad, valóban mestere vagyok-e
Vénusz művészetének!

Pilatus:

345 Nehéz a provincia minden terhe, rám fér egy kis
 öröm és kényeztetés. Két ór maradjon itt a ház előtt,
 a többiek menjenek a légió táborába! Ott várjanak
 engem.

Kíséret el, csak két ór marad.

Damaris:

A fizetségről sem felejtkezel el, ugye, vitéz uram?

Pilatus:

Meg lesz a jutalmad, ne aggódj! Több is, mint remélsz.

Damaris:

Ha úgy, hát kövess a házamba!

Damaris és Pilátus bemegy a házba.

2. szín

Bethániában, Damaris háza előtt. Pilatus kilép az ajtón, Damaris követi.

Pilatus:

350 E könnyed, kis óra felüdülés volt testemnek és
 lelkemnek egyaránt. Most már figyelmemet
 fordíthatom az elkövetkező napok nehézségei felé.
 Még szerencse, hogy ez a ringyó utamba került és
 feledhettem egy időre gondjaimat.

Damaris:

355 Megfeledkeztél valamiről, jóuram!
 Örömmel tölt el, hogy sikerült gondjaidat tovaűznöm
 és háládat alázatosan várom.

Pilatus:

Mit beszélsz, te?

Damaris:

A fizetségemet várom, nagyúr.

Pilatus:

360 Nem elég az, hogy ilyen előkelő vendéggel hálhattál
és boldoggá tett téged? Nem mindennap esik ez meg
veled. Ha, ha!

Damaris:

365 A boldogsággal nem telik meg a hasam. Meg aztán
a fizetéskor derül ki, hogy ki az úr igazán. Ha férfi
vagy, adj ajándékot a hölgyednek, még így utólag is!

Pilatus:

370 Hölgyemnek?! Hah! Túl sokra tartod magad, cafrika!
De, hogy ne tarts hálátlannak és mert jó kedvemben
találsz, kifizetlek bőségesen. Fogd ezt a díszes alabástrom
olajtartót. Messzi földről hozott, drága nárdus olaj
van benne. Ilyen repedtsarkú szajhának túlzás e finom
kence. Mégis neked adom, de cserébe várok még
egy szolgálatot.

Pilatus átadja Damarisnak az olajtartót.

Damaris:

Mi lenne az a szolgálat, jóuram?

Pilatus:

Légióm katonáit kellene boldoggá tenned.

Damaris:

375 Jaj, az istenekre! Nem bírok én el egy egész légióval!

Pilatus:

380 Ők egészen biztosan elbírnak veled. Ha, ha! Hé, ti!
Fogjátok meg és vigyétek a légió táborába!
Szórakoztatok vele kedvetek szerint, de mindenkinek
jusson ám egy ölelés! Először a centuriók, aztán a
többiek rang szerint. Reggelre engedjétek el!

A két őr megragadja Damarist.

Damaris:

Ne tedd ezt velem, jóuram! Durva katonák elé ne vess!

Pilatus:

Az istenek óvjanak, szépségem!

Pilatus el, az őrök Damarisszal utána.

3. szín

Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Annás jó három szolgával.

1. szolga:

385 Miért vagyunk itt, méltóságos úr? Kezd alkonyodni,
nem ildomos ez órán kíséret nélkül palotádtól távol
járnod.

Annás:

390 Rendünkre, s így a Templom szentségére nézve
veszélyes próféta jelent meg a nép között. Prédikál
a szegényeknek és a betegeknek, nem tiszteli a
főpapok hatalmát és hagymázos beszédével
ellenünk fordítja az embereket. Túl sokan követik
már és ez igen veszélyessé vált.

2. szolga:

Ezt a prófétát keressük most?

Annás:

395 Ostoba! Kockázatos volna idő előtt elfogni. Még
zendülés törne ki miatta. Egyik követőjével van
találkozóm, ki hajlandó elárulni mesterét. Helyet,
időt és módot kell csupán megbeszélnem vele.

2. szolga:

Na és persze a jutalmát! Igaz, uram?

Annás:

400 Igaz. Kicsinyes széltolók ezek mind, kik pár ezüstért
bárkit elárulnak. Ha igazi próféta volna ez a tanító, akkor
nem lenne senki, aki kezünkre adná. Így csak egy
szerencsétlen flótás nagy álmokkal és gyenge hittel,
hogy Izrael népét egyesítheti és uralkodhat felette.

3. szolga:

A próféta követője kérte, hogy itt és most találkozzatok?

Annás:

Igen ő, de mi dolgod ezzel?

3. szolga:

405 Vigyázz vele, jóuram! Sicarius lehet. Ők járnak mindig
sötétben és alkusznak mások életére.

Annás:

Rémeket látsz, de azért tartsátok nyitva a szemeteket!

1. szolga:

Ha elfogtad e prófétát, uram, mi a terved vele?

Annás:

A rómaiak kezére adom a császár elleni lázadás
vádjával. A helytartó biztos megfeszíti.

1. szolga:

410 A helytartó előtt mi lesz a vád alapja?

Annás:

Nem tiszteli a Templomi Rendet és a császár ellen
uszítja a népet.

3. szolga:

Feltétlenül meg kell halnia, uram?

Annás:

415 Csak így lehet elejét venni a nagyobb bajnak. Egy
koszos ács élete kicsiny ár rendünk megőrzéséért.

3. szolga:

Óvatosan kell eljárnod, jóuram! Nehogy mártír
legyen belőle, kit többen követnek, mint az élet.

Annás:

Három nap múlva már elfelejtik őt.

Damaris a távolból jó kócosan, koszos, rongyos ruhában.

Damaris:

420 Nagy fizetségért nagy szolgálat jár. Keserűen tanultam
ezt most meg. Szerencsére az alabástrom olajtartó
épen megmaradt, pedig lökdöstek sokan, rángattak,
cibáltak. A légió kiéhezett katonái durván öleltek,
állatok is gyengédebbek náluk. S jaj, milyen sokan
voltak!

Annás:

425 Pszt! Egy rongyos cafka jó erre. Meg ne hallja
beszédünk, mert kifecsegvén még megghiúsítja
terveimet.

Damaris a kúthoz ér.

Damaris:

Előkelő úr ilyenkor mi járatban van errefelé?

Annás:

Nincs közöd hozzá, te lotyó!

Damaris:

430 Jól van, no! Nem kell olyan durván szólni!
Csak házamba akartalak invitálni. Lágy ölelésre
kaphatónak véltelek. Csak egy kis élelmet vagy

pénzt várok viszonzásul.

Annás:

435 Miért is ne? A Hold még nem jött fel, messze a
találka ideje és nekem is jár egy kis öröm a rend
szolgálat mellett. Gyengéden ölelj, különben vesszőzés
lesz a jutalmad!

Damaris:

Nem volt még, aki panasszal élt volna. Kövess
házamba és istenek boldogsága lesz a tiéd egy időre!

Damaris és Annás együtt el, a szolgák távolabbról követik őket.

4. szín

*Bethániában, Damaris háza előtt Annás három szolgája várakozik.
Bentről Damaris hangja hallatszik.*

Damaris:

440 Ha öleltél, fizess is! Becstelenül nem hagyhatsz itt!

Annás:

Pf! Pogány céda. Nem gondolod tán, hogy fizetek néked?
Tisztátalan lettem tőled. Vedd megtiszteltetésnek,
hogy isten kiválasztott népének vezetőjével hálhattál!

Annás kilép az ajtón, Damaris követi.

Damaris:

445 Nem mehetsz el fizetés nélkül! Nálad nagyobb úr is
ölelt már, s nem maradt el a jutalmam.

1. szolga:

Uram, zaklatni merészel ez a szajha?

Annás:

Nálam nagyobb úr! Ki lenne az? Lódítasz, tudom jól.
Tiétek e némberek, tegyetek véle kedvetek szerint.
Aztán ne hagyjátok a fizetésről nyelvelni!

2. szolga:

450 Teli szájjal nem lesz módja beszélni, s kedve sem hozzá, miután végeztünk vele!

A szolgák megragadják Damaris karját.

1. szolga:

Most engem ölelsz, kislány!

Damaris:

Engedj el, te durva pokróc!

Damaris ki akar szabadulni, az egyik szolga megüti.

3. szolga:

Ellenkezel, te kis vadmacska?

Damaris:

455 Hagyjatok! Jaj, ez fáj!

Annás:

Vigyétek el innen! Még idecsődül a falu népe.
Másutt lármázzatok!

A szolgák elrángatják Damarist.

Annás:

Nékem meg dolgom után kell néznem. Még van idő a találkáig.

Annás el.

5. szín

A falun kívül, egy lankás domboldalon, egy fa alatt.

Jézus, a tanítványok és Mária Magdolna a vacsorához készülődnek.

Fülöp:

460 Mindenki megérkezett, hozzáláthatunk a vacsorához.

Mária Magdolna:

Siessetek! Gyorsan üljetek le, mert Jézus
mindannyiunkhoz szólni kíván!

Jézus Krisztus:

465 Tizennégyen gyűltünk most itt össze. Mestereteknek
hívtok, de az Úr, az én atyám, mást rendelt nékem.
Én vagyok a ti szolgátok és nekem kell egyengetnem az
útjaitokat, melyeket az Úr szolgálatában jártok be.
Nehéz és göröngyös út lesz ez, a harcot is vállalnunk kell.
E harcnak - érzem - én leszek az első áldozata. Ezért
szellemi és testi táplálékot adok néktek útravalóul,
470 melyeket vigyetek el magatokkal szerte a világba.
A mesteretek, a vezérek és a földi atyátok vagyok
ezért hát megtöröm a kenyeret és vegyetek belőle
szükségletetek szerint, mert ez az én testem. Hozzá
bort igyatok, mely az én vérem és értetek ontatik.

*Mindenki vesz a kenyérből és iszik a borból.
Fülöp Péterhez és Andrásához szól halkán.*

Fülöp:

475 Csak nem hagy nyugodni engem ez az evés. Még
kimondani is szörnyű istenkáromlás. És most itt ez a
vérivás is. Én mondom néktek, a Sátán csábít minket.

Péter:

480 Nyugodj meg, Fülöp! A szent iratok tiltják ugyan a
vérrel való érintkezést is, de Jézus szavai felülírják azt,
ő az, aki új törvényt hoz el nekünk. Tettei bizonyítják,
hogy vele az Úr. Csak követnünk kell őt, és baj nem lehet.

András:

Ő a Messiás, e felől kétségem sincs. A nép is őt akarja
királynak.

Péter Jézushoz fennhangon.

Péter:

Mester, fogadd el a nép óhaját és légy a királyunk!

485 Veled az Úr és mi veled tartunk. A nép is örömmel
követ, csak szólnod kell hozzá.

Jézus Krisztus:

Bizony mondom néked, Péter, nem tehetem.
Felkent király gyűjtheti csak össze a zsidók tizenkét
törzsét, ahogy a szent iratokban áll.

Péter:

490 Te vagy a kiválasztott, uram, ebben mindannyian
bizonyosak vagyunk.

Mária Magdolna:

Ki az, aki el fogja végezni a felkenés szertartását?

Jézus Krisztus:

495 Bármennyire szeretném is tudni, drága hitvesem, sajnos
nem tudom. Mennyei atyám nem adott erre nézve semmilyen
utalást vagy jelet. A főpapi család egyik tagja végzi
hagyományosan ezt a szertartást, de ők rossz szemmel
nézik tanításaimat, mert nem értik az isteni üzenetet.
Hogy ki lehet méltó e feladatra, elképzelni sem tudom.

Mária Magdolna:

500 Azt tanítottad, férjurar, hogy mindenki előtt nyitva
áll az út. Rajtad keresztül bárki eljuthat istenhez.

Jézus Krisztus:

505 Igazad van, Mária. Erről egy pillanatra megfeledkeztem.
Becsés tanítványom vagy te, ki mindig kész vagy
visszaterelni engem atyám útjára. Ő már réges régen
kiválasztotta azt, ki messiássá felken engem, ha arra
méltóvá leszek.

Péter Andráshoz szól halkán.

Péter:

Legbecsesebb tanítvány ... Hmm!

Péter Jézushoz fennhangon.

Péter:

A mi feladatunk meg csak várni, hogy isten akaratából
eljöjjön az az ember?

Jézus Krisztus:

Így van, Péter. Türelmesnek kell lennünk.

Fülöp:

510 Miről fogjuk felismerni őt, ha majd ott áll előtted?

Jézus Krisztus:

Ha a szívetek tiszta és kitárjátok, ti is fel fogjátok
őt ismerni.

Mária Magdolna:

Lassan besötétedik. Igyekezzünk az evéssel. Még
fekhelyeket is kell készítenünk magunknak.

III. felvonás

I. szín

Bethániában, Damaris háza előtt. Júdás jó.

Júdás:

515 Ideje volt meglépnem e bárgyú gyülekezetből!
A gyomrom forog a sok ostobaságtól, amit Jézus
és gyermeteg követői összehordanak. Még, hogy
Isten fia és Messiás! Hatalomra éhes vezér, aki a
népnek tetsző történetet kerekített maga köré, de a
520 sok beszédből nem lesz harc és győzelem. A rómaiak
maradnak és továbbra is kiszípolozzák a zsidó népet.
Csak a mi rendünk, a sikariusok képesek elűzni az
elnyomókat, mert csak mi vagyunk elég elszántak és
bátrak, hogy megtegyük, amt kell. Eh, félre e
525 gondolatokkal! Szórakozni jöttem, s felüdülni, nem
nehéz gondokon törni a fejem. A faluban mondják,
itt egy formás kis nőcske lakik, aki alamizsnáért
mindenre hajlandó. Hé, te szajha, gyere ki!

Damaris ütötte-verten, koszosan és szakadt ruhában kilép az ajtón.

Damaris:

530 E késői órában ki lármázik az ajtó előtt?
Csendesebben, jóúram, még idecsődül az egész falu!
Volt részem verésben ma elégszer, nem kell, hogy
kövel dobáljanak újra.

Júdás:

535 Jöjjenek csak, ha kedvük tartja! Szép asszony bájai miatt
tértem ide, de csupán egy cefkát találtam. Hát, nem erre
számítottam! Nemed és foglalkozásod megcsúfolása
vagy csupán.

Damaris:

540 Vendégeim nem éppen kíméletesen bántak velem.
Ezért nézek így ki. Ha megszánsz és nem nézed vérző
sebeim, boldoggá teszek, ebben bízhat. Nemi kis
fizetségért hatalmas örömben lesz részed.

Júdás:

Kétlem, hogy megérnél bármi pénzt is. Undorodom
a koszos gönceidtől és a kék foltoktól a bőrödön.

Damaris:

545 Örömet vetem le szakadt ruháim. Úgyis ez szokott
lenni a férfiak minden vágya. Ha fedetlen testtel állok
előtted, buja bájaim, telt idomaim elbódítanak, hidd el!
Csak csukd be szemed és képzelj királylánynak. Az
érzés ugyanaz lesz.

Júdás:

550 Azt erősen kétlem. Paloták lányaihoz te soha fel nem
érhetsz, viskóban születél, oda való is vagy. Már
elment a kedvem, jobb, ha dolgom után nézek.

Júdás menni akar, de Damaris megfogja a karját.

Damaris:

Könyörgöm, uram, adj egy kis alamizsnát! Napját sem tudom, mikor ettem utoljára. Mocskos külsőmet gyengédséggel fogom feledtetni véled.

Júdás:

Tágulj innen, cafka! Pedig úgy rákészültem az örömökre.

Damaris:

555 Nagy jót tehetsz velem, csak szánj meg és gyere hajlékomba!

Júdás:

Na, jó. Valami jót én is tehetek. Ha, ha. Csak a szagodat ne érezném! Ügyes légy, mert ha nem, csúnyán megjáród!

Damaris:

560 Nem fogsz csalódni bennem. Kövess és csillapítom minden vágyad.

Damaris bemegy a házba, Júdás követi.

2. szín

Bethániában, Damaris háza előtt. Júdás kilép az ajtón,

Júdás:

565 Elteltem végre a testi gyönyörök élvezetével. E koszos céda kitett magáért, nem reméltem, hogy ily értője a férfiúi vágyaknak. Nem is tudja, miről mond le a sok balga, ki Jézust követi. Önként fogadnak önmegtartóztatást, remélve, hogy istenük előtt jobb színben tűnnek fel. Pedig az isten már rég elfordult tőlünk. Leigázott nép vagyunk és csak a harc adhatja vissza szabadságunk. De míg eljön a nap, amikor vérünket ontjuk, addig is
570 élvezzük a földi örömöket.

Damaris kilép az ajtón.

Damaris:

Jer vissza hozzám, jóuram! Ölelj újra! Tudom, férfiúi erőd még nem szállt el. Vagy már nem kívánsz

csókot? Ha mennél, kérlek, jutalmazz meg odaadó
szolgálataimért! Nagylelkűséged olyan nagy, mint a
575 vágyad.

Júdás:

Hagyj békén, te szajha!

Damaris:

Az imént kedvesebb voltál, s ez nékem jobban tetszett.
Lágyuljon meg a szíved és egy kis alamizsnát adj
nékem, én pedig örömmel visszavárlak.

Júdás:

580 Takarodj innen, rossz ribanc, amíg szépen mondom!

Júdás fenyegetően megindul Damaris felé.

Damaris:

Jaj, könyörgöm, ne bánts!

Damaris beszalad a házba. Az ajtó résnyire nyitva marad.

Júdás:

585 Mit nem képzelsz ez a lotyó! Pf! Undorító kis cafka.
Most már ideje a dolgomra figyelni. Már feljött a
hold, sietnem kell a kúthoz. Nem ildomos nagyon
megvárakoztatni a főpapot. A szép summáért, amit
a szolgálataimért ígért, megtehetem, hogy időben
ott vagyok.

Júdás elsiet. Damaris óvatosan és félve kiejő az ajtón.

Damaris:

590 Elment már? Na jó. Jól hallottam? Az én két
vendégem a kútnál találkozik és pénz fog gazdát
cserélni. Ott kellene lennem, hátha törleszt nékem
valamelyik az adósságából. Bár csak nagyon óvatosan,
mert ma már többször csúnyán megjártam velük.

Damaris el.

3. szín

Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Annás egyedül jő.

Annás:

595 Titkos találkára hívtak, itt vagyok, s ki hívott, sehol.
Micsoda arcátlanság ez! Ha a bolondját járatta velem
ez a pór, megtapasztalja dühömet.

Júdás hangtalanul Annás mögé lép. Annás megretten, amint megszólal.

Júdás:

Engem vársz, főpap! Itt vagyok.

Annás:

Jeges rémület fogott el, ahogy a semmiből itt teremtel.
Hátam mögé ne lopóddz többször!

Júdás:

600 Csak az fél, akinek félnivalója van. Gyorsan a lényegre
térek. Mit ér meg neked az, ha a prófétát a kezedre adom?

Damaris jó, halk neszezéssel elbújik a közeli fák és bokrok mögött.

Annás:

Mi volt ez? Valami zörgött ott. Ki ne hallgassák titkos
beszédünk!

Júdás:

605 Csak a patkányok motoznak a bokrok alatt. De azért
nem árt az óvatosság. Balul ütne ki, ha tervünk hamar
napvilágra jőne. Tehát mit kínálsz, főpap?

Annás:

Harminc ezüstpénzt kapsz, ha beváltod ígéreted és
még a Pészah ünnepe előtt kezünkön lesz a mestered.

Júdás:

Ő nem az én mesterem! Harcot hirdet, de sehol a
küzdelem. Csak egy népámító szónok, semmi több.

Annás:

610 Na, kedvedre való a jutalmad?

Júdás:

E szolgálatért fukar a díj, de hisz nagy úr vagy, mégis megteszi. A pénzen kevéske fegyvert vehetek, ami megalapozhatja Róma elleni harcunkat. Végző soron ez nektek is jó befektetés. Nem igaz, főpap?

Annás:

615 De, biz ám!

Damaris:

Úgy hiszem, Mária mesterét árulja el éppen ez a gyalázatos. Óh, jaj! Figyelmeztetnem kell őket. Ennyivel tartozom a kegyes megmentőmnek.

Annás:

620 Megint ez a nesz! Rosszat sejtek. Magam mellett kellett volna tartanom szolgálóimat.

Júdás:

Én is hallottam a zajt. Fogjuk halkabbra!

4. szín

*Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Annás és Júdás suttogva beszél.
Damaris a bokrok mögöl figyel.*

Annás:

Hogyan akarod a kezünkre játszani a prófétát?

Júdás:

625 Itt, a város falain kívül nem ildomos elfogni, mert a tömegek, akik bárgyún követik, még megakadályoznák az elfogását. Korai lenne még a zendülés. Különben is azt tervezi, hogy az ünnepi hétre Jeruzsálembe megy. Ott sokkal alkalmasabb helyet és időt találhatunk. Hogy felismerjétek, megcsókolom őt. Ebből tudni

fogjátok, kit kell gúzsba kötni.

Annás:

630 Megfontolt terv. Úgy látom, mindenre gondoltál.
Egyvalamit árulj el nékem! Ha nem kedveled a prófétát,
miért vagy vele, s miért árulod el?

Júdás:

635 Jól bánik a szavakkal és könnyen elbódítja az éretlen
főket. Kezdetben én is bíztam benne, s vártam, hogy
harcosokat gyűjtsön és Róma ellen forduljunk, de
csak puhány széplelkűeket gyűjtött maga köré. Harc
helyett csupán mézes-mázos beszéd lett, ami gyerekeknek
való. Amíg él sokan követik, ha meghal, elfelejtik.
Új vezér kell, aki nem csak szónokol!

Damaris:

640 Minél előbb értesítenem kell Máriát! Sietek.

*Damaris óvatosan elindul, de egy otffelejtett cserépkorsóban megbotlik, ami
hangos csörömpöléssel összetörik.*

Annás:

Valaki jön!

Júdás:

Ne feledd, amit mondtam! Majd kereslek.

Annás és Júdás különböző irányba el.

Damaris:

645 Elriasztottam őket, de talán nem vettek észre. Nagy
bajban lettem volna, ha nem ijednek meg olyan nagyon
és észrevesznek. Egy bizonyos, pénzt már nem látok
tőlük. Szajhának lenni, úgy látszik, nem túl kifizetődő.
Megvernek, meggyaláznak és még alamizsnát sem
dobnak. Még jó, hogy itt van ez az alabástrom
olajtartó, utolsó nagyvonalú vendégem ajándéka.
650 Látszik, hogy Róma nem veti meg a paráznaságot
és állami rangra emelte. Nárdus olajat viszont én nem
kenek a bőrömre, túl drága dolog ez egy ócska cafkának.

Eladom és a pénzből élek, amíg tudok. Szakadt
rongyaim helyett vehetnék új ruhát. Vendégek is jobban
655 kerülnének szebb öltözékben. Óh, jaj! Utolsó pária
vagyok e durva földön. A zsidók pogánynak neveznek,
a görögök barbárnak tartanak, csoda hát, hogy
szajhaként kell élnem? Mária mestere jobb létet ígér,
de ez ködös álom csupán. De, hogy az álom megmaradjon,
660 meg kell mentenem őt.

Damaris el.

5. szín

*A falun kívül, egy lankás domboldalon, a fától és a többiektől
távolabb. Jézus egyedül.*

Jézus Krisztus:

Szép alkonyat után hűvös éj közeleg. Kínzó kérdések
tolulnak elmémbe. Nincs válasz, Atyám! Te is jel
nélkül, némán figyelsz. S kétségeim lassan felőrölnek.
Mindent elértem, amit kívántál. Tanítok, gyógyítok,
665 követnek, s rajonganak értem. Mégsem küldöd azt,
aki vezérükké tehetne. Így csak egy vagyok közülük,
hogyan kérhetném őket áldozatra. Az ősi törvényt te
szabtad, Uram. Felkent királynak kell lenni annak,
aki egyesíti Izrael tizennégy törzsét. Tudom, hogy a
670 legfőbb áldozatod, a fiad én vagyok. Érzem a közelgő
halál jeges fuvallatát, félem is. Erről adtál jelet nékem,
el is fogadom minden akaratod, másról miért nem?
Oly szűk az idő, amelyet nékem szabtál! Lesz-e időm
véghezvinni mindazt, amit kívánsz? Oh, jöjjön már,
675 Atyám, ki lábamat megmossa és illatos olajjal keni
meg testem! Vagy, ha nem tartasz rá méltónak,
küldj jelet, hogy önhitten ne várjam. A harc, amelyre
készülünk, kudarcra van ítélve, ha nincs vezérünk,
s hiábavaló lesz tanítványaim és követőim áldozata.
680 Csak az én kínhalálom, a bárány leölése adhat értelmet
az ő erőfeszítéseiknek. De, jaj, méltó vagyok-e, hogy
bűneiket magamra vegyem? Ha nem küldesz jelet,
ó, Uram, hogy lehetek ebben biztos? A vég eljő, ahogy
kívánod, elé is megyek, ha kell, de ne hagyj kétségek
685 között szenvedni és meghalni! Adj bizonyosságot,
hogy én vagyok a Megváltó!

Jézus hosszan hallgat.

Jézus Krisztus:

690 Oh, Atyám, ne hidd, hogy követelőző vagyok! Gögöt és fennhéjázást messzire űzöm a szívemből. Csak esendő vagyok és félem a halált. A te bizonyosságod űzi el csupán ezt a félelmet.

Jézus ismét hosszan hallgat. Mária Magdolna közeledik.

Mária Magdolna:

Nyugtalan vagy, szerelmem. Egyedül hagytál fekhelyünkön. Kezem érintésével megnyugtatlak, csak jöjj vissza velem.

Jézus Krisztus:

Atyám dolgain gondolkodom.

Mária Magdolna:

695 Nagy teher felvállalt küldetésed. Az emberek bíznak benned, hidd el, méltán. Mára már felejtsd el ezeket a gondokat! Örömteli hírem van számodra.

Jézus Krisztus:

Oh, Mária figyelek rád! Nehéz gondjaim tovaűzöd csengő hangoddal.

Mária Magdolna:

700 Drága Jézus, méhemet áldottnak érzem. Nem szóltam eddig, de két napja sejtem ez új, csodás állapotot.

Jézus Krisztus:

Atyámnak hála és néked! Hatalmas gondjaim eltörpülni látszanak és újra bizakodom. Talán erre a jelre vártam!

Mária Magdolna:

Gyere velem fekhelyünkre, hűvös éjszaka közelít!

Jézus Krisztus:

705 Aludni most nem tudok, sok minden felzaklatott. Csodás híred méginkább ébren tart. De te csak menj

aludni és álmodj szép jövőt gyermekünknek! Én
virrasztok és hálaimát mondok Atyámnak.

Mária Magdolna:

Ne maradj túl sokáig, kedvesem!

Mária Magdolna el.

Jézus Krisztus:

710 Oh, Atyám, gyermeket küldesz nékem, kit meg sem
láthatok. Újabb próba elé állítasz! Kövessem a
küldetésem vagy mindent hátra hagyva születő
gyermekemnek éljek? Jelet kívánok, most méginkább,
Atyám!

IV. felvonás

1. szín

*A falun kívül, a kúttól és Jézus híveinek táborától távolabb.
Damaris egyedül jó. Távolabb Jézus alakja látszik.*

Damaris:

715 Hol keressem Máriát és mesterét? Errefelé lehetnek,
mert itt találhatnak csupán menedéket éjszakára a
falun kívül. Egy távoli alakot látok a holdfényben.
Talán ő lehet a mester. Igen, ő az! Sejtem a fenséges
tartásából. Imádkozik. Ily késői órában? Látom, hogy
igen elhívatott. Megzavarhatom-e most? Muszáj,
720 hisz az élete forog veszélyben.

Jézus köré vadállatok; medvék, farkasok, őzek gyűlnek.

Damaris:

725 Jaj. Jóakaró istenek! Vadállatok támadnak rá! Nem
embertől, bestiáktól kell félni. De, nem! Szelídek
és nem bántják. A kezét nyalják és a lábához
heverednek. Ily csodát még nem láttam! Ki ez az
ember, akinek még a vadállatok is hódolnak?
A szél Jézus hangját hozza.

Jézus Krisztus:

Érettetek és minden nemzetségeitekért fogom viselni
a töviskoszorút.

Damaris:

Jól mondta Mária. Valóban istentől ihletett ez az
ember. Oda kellene mennem hozzá, de félek az
730 állatoktól. Velem bizonyára nem lennének oly szelídek.
Szivárgó sebeim és szakadt gönceim csak megvadítanák
őket. Jaj, mit tegyek? Várom kell, míg újra egyedül
lesz. Megverve, megalázva én, a szajha, hogy is
állhatnék ez isteni férfiú elé? Utálkozva elfordulna tőlem.
735 Mária azt mondta, hogy mindenki követheti őt, talán
még én is. Csak hinnem kell. De miben hihetnék
még ezután? Hogy végre fizet valaki a szolgálataimért?
Ha, ha, s nem kell újabb három napig éhezni? A
nincstelenség nagyobb úr a földön, mint bármely istenség.
740 Mégis oda kell állnom elé, mert nagy veszélyben van.
Gondolhat rólam akármit, ezt meg kell tennem.
Szánalmat úgysem várhatok tőle, hisz farizeus férfi
ő is, akárcsak e nyomorúságos falu minden lakója.

Damaris óvatosan elindul.

2. szín

A falun kívül, a kúttól és Jézus híveinek táborától távolabb.

Damaris egyedül jó. Júdás lopakodva közeledik.

Damaris:

A vadállatok mostanra már biztos elmentek. Sietnem
745 kell Máriához és a prófétához.

Júdás:

Eddig csak sejtettem, na, most már biztos, hogy ez
a szajha volt, aki kihallgatta beszédemet a főpappal.
Gondolom, utánam jött, hogy pénzt szerezzen tőlem
az öleléséért. Azt lesheti, de hibáztam, amikor óvatlanul
750 hagytam utánam koslatni. Na, de most rendbe
tesszük a dolgokat!

Júdás Damaris mögé lopakodik, elkapja a karját és kést szegez a torkának.

Damaris:

Jaj! Az istenekre kérlek, ne bánts!

Júdás:

Gondoltál volna erre akkor, amikor utánam szaglászta!
Bármit is hallottál, nem engedhetem, hogy elcsicseregj!

Damaris:

755 Könyörgöm, kíméld meg az életem! A Stüx vizére
esküszöm, senkinek nem mondom el, amit hallottam.

Júdás:

Ez nekem kevés. Nagyobb biztonságban kell tudnom
gondosan kieszelt tervemet.

Damaris:

760 Nemrég még kéjesen öleltél, most meg kést mártanál
belém. Oh, könyörgöm, ne bánts!

Júdás:

Öleltelek, igaz, és nem is volt olyan rossz egy ilyen
kis cafkától, de azért veszélyes vagy számomra.
Bármennyire fáj is, végeznem kell veled.

Damaris:

765 Jaj, ez fáj! Ne szoríts annyira! Jaj, jaj! Bármikor
jöhetsz hozzám, én öllelek, amíg csak kívánsz, de
kíméld meg az életem!

Júdás:

770 Ne óbégass már! Kecsegtető ajánlat, de sajna, nem
élhetek vele. Na jó. Szánlak téged, te rossz szajha.
Meghagyom nyomorúságos életed, csupán a nyelvedet
vágom ki. Így talán nem húzod keresztül a számításaimat.
Jóságomat lehet, hogy még egyszer megbánom. Ha, Ha!

Damaris:

Jaj, jaj! Félek!

Júdás elhurcolja Damarist.

3. szín

Bethániában, Simon házában. Jézus tanítványaival, Júdás, Simon, Mária Magdolna vacsorához készülnek.

Simon:

775 Csak természetes, hogy befogadlak téged és minden tanítványodat szerény hajlékomba. Amint megtudtam, hogy a közelben jársz, azonnal érted küldettem. Azt is sajnálom, hogy egy hideg éjszakát a szabadban kellett töltenetek. Most együtt költsük el a vacsorát, megtisztelsz ezzel, jóuram!

Jézus Krisztus:

Örömmel vendégeskedem házádban, Simon.

Simon:

780 Kevés hála ez azért, hogy kigyógyítottál rút kórságomból, a bélpoklosságból. Így a te tisztet, hogy a kenyeret elsőként törd meg, uram.

Damaris ront be az ajtón, száján vérző sebekkel és Jézus lába elé rogy. Júdás felugrik.

Júdás:

Fedetlen a haja, ez egy szajha! Vigyétek gyorsan ki innen! Tisztátalanná tesz minket!

Jézus Krisztus:

785 Nincs mitől tartanod, Júdás! Engedjétek hozzám!

Damaris az alabástrom olajtartót megtöri és Jézus lábára önti az olajat.

Mária Magdolna:

Uram, teremtőm! Ez Damaris. Ó, szegény lány, mi történt vele?

Péter:

Nézzétek, olajat önt a lábára!

András:

És a hajával törli meg.

Fülöp:

790 Könnye hull és vegyül az olajjal.

Simon súgva szól a háznépéhez.

Simon:

Ha ez próféta volna, nem hagyná, hogy e bűnös szajha érintse a lábát. És mire való ez a tékozlás? Azt a finom olajat el lehetett volna adni háromszáz ezüstről is többért és odaadni a szegényeknek.

Jézus Krisztus:

795 Simon, van valami mondani valóm néked.

Simon:

Mondjad, uram!

Jézus Krisztus:

800 Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik ötszáz ezüstről a másik pedig ötvenről tartozott neki. Amikor nem volt, nekik miből megadni, mindkettőnek elengedte. E kettő közül, mond meg, melyik szereti őt jobban?

Simon:

Azt gondolom, hogy az, akinek többet engedett el.

Jézus Krisztus:

805 Igazat szóltál. Látod ezt az asszonyt? Beléptem a te házádba, az én lábamat vízzel nem mostad. Ő pedig könnyeivel öntözi a lábamat és hajával törli meg.
Engem meg nem csókoltál. Ő meg nem szűnik csókolgatni lábamat. Olajjal az én fejemet meg nem kented, ő pedig drága kenettel keni meg az én lábamat.
Bizony mondom néked, sok bűne bocsáttatott meg, mert igen szeretett, akinek pedig kevés bocsáttatott meg,
810 meg, kevésbé szeret.
A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!

Damaris el. Szolgáló halkan a többiekhez.

Szolgáló:

Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?

4. szín

Bethániában, Simon háza előtt. Éjszaka van. Jézus egyedül.

Jézus Krisztus:

Ó, uram, atyám! Ismét kioktattál e szerencsétlen
asszony által fájdalmasan és keményen. Csak most
815 értettem meg szándékodat, atyám! Nagy gőgömben
miként is képzelhettem, hogy fényes papi öltözékben
keni fel messiássá a főpap a szegény ács fiát?
Földre sújtottál és én csak hódolni tudok végtelen
jószágod előtt. A szegények, elesettek és minden
820 bűnös lélek messiásává kent fel engem most ez az
asszony! Minden megváltozott és másként látom már
a jövőt. A szeretet útját járhatom ezentúl, el kell vetnem
minden erőszakot és csupán a hit erejével és önnön
magam áldozatával küzdhetek. És ezt kell tanítanom
825 minden tanítványomnak és követőmnek. Mesternek
hívnak, de ma én tanultam a legtöbbet. Az olaj, amit
a lábamra kent ez a nő, volt az utolsó kényeztetés
testemnek. Innentől csak kínzás és verés, szégyen
és megaláztatás lesz osztályrészem. Ezért az asszonyért
830 fogom túrni a korbácsütéseket.

Jézus hosszan hallgat. Mária Magdolna közeledik.

Mária Magdolna:

Egyre gyakrabban látlak idegesen merengeni. Már én
sem tudlak megnyugtatni.

Jézus Krisztus:

Te vagy a horgony, mely szilárdan a földi életemhez köt.
Tudod jól.

Mária Magdolna:

835 Mi bánt? Mondd el nekem is!

Jézus Krisztus:

840 Mélyen felkavartak a ma este történetek. Ráébresztett,
hogy rossz úton jártam ezidáig. Király, hadvezér
akartam eddig lenni, de ez az ördög kísértése csupán.
A szeretetnek kell vezérelni minden lépésünket. Ezt
tanította meg nekem az az asszony.

Mária Magdolna:

Ó, hogy szánom Damarist! Ugye ő is közénk tartozhat?

Jézus Krisztus:

Mindannyiunk előtt jár az istenhez vezető úton.

Mária Magdolna:

845 Boldog vagyok, hogy ezt mondod. És ez után mi a
szándékom? Holnap másik faluba megyünk és ott
tanítod az embereket?

Jézus Krisztus:

Nem, Mária. Holnap Jeruzsálemben megyünk a Pészah
ünnepére.

Mária Magdolna:

850 Jaj, ne tedd ezt! A főpapok neheztelnek rád, mert
a hatalmukat féltik. Elfognak és börtönbe vetnek.
Jó neked a pusztában az egyszerű emberek közt.
Az elesettek számítanak rád, gyógyítanod és tanítanod
kell őket.

Jézus Krisztus:

855 Az utam már ki van jelölve. A mai nap csak megerősített
ebben. Damaris alázata isteni jel volt. Megtörtént a régen
várt felkenésem. Bármilyen vár is Jeruzsálemben, elé kell
mennem.

Mária Magdolna:

Ó, uram, légy irgalmas hozzánk!

5. szín

Bethániában, a falu szélén álló kútnál. Damaris egyedül, nem beszél, csak a hangja hallatszik.

Damaris hangja:

860 Könnyűnek érzem magamat. Találkoztam azzal a csodás emberrel. Olybá tűnik, mintha minden terhemet átvette volna és már nem fáj semmi. Az élet mátol nem félelmet keltő, riasztó események láncolata. Csak szeretet az, ami átjár. Hátrahagyom múltam és a jövőbe tekintek. Végre elfedhetem a hajam, s nem kell céda módjára szemérmetlenül mutogatnom.

Damaris kendővel fedi be a fejét.

Damaris hangja:

865 Elhatároztam, hogy követem Máriát és az ő mesterét, bárhová is mennek. Az az erő, az a szeretet, ami belőlük árad, teljesen elhatalmasodott rajtam. Ami eddig fontos volt, az mostanra jelentéktelenné vált. Az istenekben bíztam, de ők mind cserben hagytak. Csak Jézus
870 istene karolt fel, őt kell hát követnem. Azt mondják, vízbe kell merítkezni, hogy közéjük tartozhasson az ember. Nem nagy próbatétel ez, százszor is vállalnám, hogy Jézus mellett lehessenek. Sietek is mindjárt vissza hozzá, csak elbúcsúzni jöttem ettől a kúttól, előző
875 életem tanújától. Láttam, hogyan dobáltak kövel a gőgös falubeliek. Hallotta a gúnyolódó hangjukat, mellyel minduntalan engem sértettek. Vize közé vegyült a lehulló könnyem és a kiserkent vérem. Hallgatta az én sírásomat, amikor egyedül voltam. Most mindezt
880 hátrahagyom egy új élet reményében. Megváltást ígér nekem Jézus, oh jaj, csak ne csalódjak, mint annyiszor! Indulok vissza a faluba, mert hajnalodik és fény járja át a látóhatárt, akárcsak az én szívemet.

Damaris el.

Epilógus

i.sz. 591.

Róma. A pápai palota előtti tér. A téren hatalmas tömeg. A palota erkélyére I. Nagy Gergely pápa lép ki teljes pápai öltözetben, fején tiara.

Gergely pápa:

885 Jézus Krisztus, a mi urunk és megváltónk elárulását,
elfogatását, megveretését és Pilátus általi elítélését,
szenvetését, kereszthalálát és harmadnapi feltámadását
ünnepli most az egész keresztény világ. Az idei év
húsvétja különös jelentőséggel bír, hisz nem oly rég
még fertelmes járvány pusztította a hívők ezreit. Itt
890 az idő az önvizsgálatra és, hogy mindenki mélyen a szívébe
nézzen, eldöntse, jogos volt-e Isten haragja és büntetése.
Bűneink, méltán hívták életre a pestis rémséges szörnyét.
De a halál elvonult felőlünk, mert Krisztus bűnbocsánatot
ígért. Csupán azt kell tennünk, amit ama bizonyos céda
895 tett. Krisztus urunk lába elé omlani, finom olajjal megkenni
és hajunkkal törölni azt. Lelkünkben mindannyiunknak
meg kell ezt tennünk és Jézus könyörülete nem marad el.
Az olyan bűnös lelkek is, mint az a bűnbánó szajha,
megbocsátást találhatnak, ha ideje korán hátra hagyják
900 megveszekedett életüket és követik Jézust, ahogy tette
a bűnbánó asszony is. Anyaszentegyházunk különös
gonddal tekint az elesettekre és a nőkre, mert ők a
kísértésnek mindinkább ki vannak téve. Ezért különösen
fontos útmutatásul szolgáljon minden nőnek az ő története.
905 Bizony mondom néktek, a bűnbánó asszony magdalai
Mária volt, s az ő történetét a Szentírás híven megőrizte.
Most pedig, kedves híveim, a húsvéti körmenetre
indulva ismét emlékezzünk meg az elmúlt évi döghalál
áldozatairól és adjunk hálát Krisztus urunknak és az ő
910 boldogságos szüzanyjának, hogy egünk ismét tiszta
és nyugodt szívvel kimerészkedhetünk otthonunk
bezártságából.

Gergely pápa áldást oszt a tömegre.

2018. október 4.